

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Igora Belka, v právnej veci žalobkyne: F., bytom B., zastúpená advokátom JUDr. J., Advokátska kancelária H., proti žalovanému: **Katastrálny úrad v Banskej Bystrici**, Námestie Ľudovíta Štúra č. 1, Banská Bystrica, **za účasti**: L., R., zastúpená advokátom JUDr. J., Advokátska kancelária v N., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 21. augusta 2007, č. XO 17/2007, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S 230/2007-25 zo dňa 23. januára 2008 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S 230/2007-25 zo dňa 23. januára 2008 **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného uvedené v záhlaví tohto rozsudku. Žalobkyni náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného sa stotožnil s dôvodmi žalovaného uvedenými v jeho rozhodnutí. Krajský súd z obsahu administratívneho spisu mal preukázané, že Správa katastra v Rimavskej Sobote na základe výzvy záložného veriteľa zo dňa 4.5.2007 vykonala prešetrovanie záznamu Z 3005/06 (výmaz záložného veriteľa) a zistila chybný zápis záznamovej listiny č. Z 3005/06 zapísanej dňa 5.1.2007 pod položkou 8/2007, ktorou bol vykonaný výmaz záložného práva zapísaného na liste vlastníctva č. 1147 v prospech záložného veriteľa L., pretože k uvedenej listine nebola doložená kvitancia, ktorá by potvrdila, že pohľadávka bola v skutočnosti splatená, a preto správa katastra ako príslušný správny orgán prvého stupňa podľa § 59 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (ďalej len katastrálny zákon) rozhodnutím č. X 22/2007 zo dňa 12.6.2007 o oprave chyby v katastrálnom operáte v katastrálnom území H. nariadila zapísať na liste vlastníctva č. 1147 v časti C záložné právo v prospech záložného veriteľa L., Bratislava na nehnuteľnosti, v rozhodnutí označené, a to všetko podľa pôvodnej zmluvy R III 318/1992 zo dňa 3.12.1992, ako aj podľa listiny o zmene záložného veriteľa zo dňa 3.10.2006 Z 2679/2006-516/2006; na základe odvolania žalobkyne žalovaný správny orgán preskúmaným rozhodnutím zmenil výrok rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu len do číselného označenia ustanovenia katastrálneho zákona (prvostupňový správny orgán označil ustanovenie § 59 ods. 1, bez uvedenia písm. a/). Podľa názoru krajského súdu, žalovaný ako aj prvostupňový správny orgán postupovali v súlade so zákonom, keď opravili v zmysle § 59 ods. 1, písm. a/ katastrálneho zákona údaje o výmaze záložného práva záložného veriteľa L., Bratislava na liste vlastníctva č. 1147 v časti C tak, že záložné právo nariadil opätovne zapísať podľa predchádzajúcich zápisov, na základe pôvodnej zmluvy registrovanej Štátnym notárstvom v Rimavskej Sobote pod č. R III 318/1992 z 3.12.1992 a listín o zmene záložného veriteľa. Stotožnil sa s názorom žalovaného, že správa katastra nesprávne postupovala, keď z predmetného listu vlastníctva vymazala záložné právo iba na základe žiadosti žiadateľky PhDr. M. bez doloženia akejkoľvek listiny preukazujúcej zánik záložného práva, prípadne aj zánik pohľadávky, pričom tieto listiny ani nemohla predložiť, pretože záložný veriteľ posledne zapísaný na liste vlastníctva tvrdil, že pohľadávka zabezpečená záložným právom nezanikla a nemá ani žiadnu vedomosť o inom

dôvode pre zánik záložného práva. Krajský súd poukázal na to, že sa nestotožňuje s názorom žalobkyne, v zmysle ktorého došlo k zániku záložného práva a to zánikom pôvodného záväzku, pretože z § 572 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ) vyplýva, že ak účastníci dohodou nahradili pôvodný záväzok novým záväzkom, záložné právo nezaniká, trvá naďalej a zabezpečuje aj nový záväzok minimálne v takom rozsahu, v akom bol zabezpečený pôvodný záväzok a súčasne, že záložné právo je všeobecne vždy viazané na existenciu pohľadávky, a preto pokiaľ pohľadávka zabezpečená záložným právom nezanikne, nezanikne ani záložné právo a ani akákoľvek dispozícia s pohľadávkou (napríklad postúpenie pohľadávky) nemá za následok zánik záložného práva. Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a postupu správnych orgánov v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že rozhodnutia a postup správnych orgánov oboch stupňov vo veci boli v súlade so zákonom a preto žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil podľa § 250k ods. 1 O.s.p. Žalobkyňa, ktorá nemala v konaní úspech, náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolala žalobkyňa, žiadajúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil a žalobe vyhovel tak, že preskúmané rozhodnutie žalovaného správneho orgánu zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Uviedla, že návrh na vykonanie záznamu bol dôvodný, pretože pohľadávka, ktorú zabezpečovala záložná zmluva č. 1/210/92 zo dňa 14.2.1992 registrovaná Štátnym notárstvom Rimavská Sobota pod č. R III 318/92, zanikla. Dôvodila, že k takémuto záveru dospela potom, ako PhDr. M. obdržala oznámenie o tom, že spoločnosť G. postúpila pohľadávku spoločnosti L., Bratislava, ktorá pohľadávka pôvodne vznikla na základe úverovej zmluvy č. 1-625971 KON zo dňa 27.6.1997, pričom takéto oznámenie preukazuje tú skutočnosť, že pohľadávka, ktorú zabezpečovala záložná zmluva č. 1/210/92 zo dňa 14.2.1992 zanikla, a táto záložná zmluva, ktorá do vykonania záznamu bola účinnou listinou o právnom úkone potom nemôže zabezpečovať splnenie pohľadávky veriteľa na základe zmluvy z 27.6.1997, o ktorom tvrdení nesporne svedčí aj oznámenie o postúpení pohľadávky z 28.7.2000. Poukázala na to, že spoločnosť L. nepreukázala, že pohľadávka, ktorú zabezpečovala zmluva č. R III 318/1992 existuje, ako aj, že v rozhodnutí o oprave chyby v katastrálnom operáte nie je uvedený ďalší dôkaz vykonaný podľa katastrálneho zákona a ani podľa správneho poriadku, ktorý by preukazoval, že záver o zániku zabezpečovanej pohľadávky veriteľa podľa zmluvy č. R III 318/92 nie je správny. Ďalej uviedla, že uzatvorením úverovej zmluvy č. 1-625971

KON z 27.6.1997 došlo k zániku pôvodných záväzkov, teda aj záväzku z úverovej zmluvy č. 1-2/210/92, ktorého splnenie zabezpečovala záložná zmluva č. 1/210/92 z 14.2.1992 registrovaná Štátnym notárstvom Rimavská Sobota č. R III 318/92. Ďalej poukázala na to, že v písomnom vyhotovení zmluvy č. 1-625971 KON zmluvné strany neuviedli, že záväzkom tejto zmluvy sa nahrádza záväzok na základe pôvodných úverových zmlúv, pričom tento záver nevyplýval ani z celkového obsahu právneho úkonu, keďže zmluvné strany si ako predmet zmluvy dohodli poskytnutie strednodobého konsolidačného úveru v sume 4.291.329,50.-Sk, ktorý vznikol refinancovaním klienta na základe úverových zmlúv č. 1-2/210/92 z 14.2.1992 a č. 2-2/210/92 z 31.8.1992 s tým, že celkový dlh na istine a úrokoch vzniknutých na základe uvedených úverových zmlúv sa zhodoval s výškou konsolidačného úveru. Tvrdila, že na základe vymedzeného predmetu zmluvy vyplýva, že záväzkový vzťah vzniknutý na základe pôvodných úverových zmlúv neprestal existovať ani po uzatvorení úverovej zmluvy č. 1-625971 KON, a preto v prípade poskytnutia konsolidačného úveru nešlo o dohodu o privátnej novácii podľa § 570 OZ, ale o samostatný zmluvný vzťah, ktorá okolnosť má z hľadiska existencie záložného práva význam v tom smere, že záložné právo nezabezpečuje zo zákona novo vzniknutý záväzok. Nesúhlasila ani s tvrdením správneho orgánu ako aj súdu prvého stupňa, že žalobkyňa nemôže byť dobromyseľná, že nadobudla vec nezaťaženú, pretože ide o prevod medzi blízkymi osobami, vzhľadom na to, že v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy zo dňa 7.5.2007 na základe listu vlastníctva č. 1147 vyhotoveného dňa 5.3.2007, ťarcha záložného práva na tomto liste vlastníctva nebola zapísaná, ako aj, že kúpnu zmluvu by s ťarchou záložného práva neuzatvorila. Namietala správnosť záveru súdu prvého stupňa o tom, že ust. § 572 ods. 1 OZ by bolo možné aplikovať v prípade, že by došlo k zmene doterajšieho záväzku novým záväzkom. Napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa a odvolacieho správneho orgánu považovala za nesprávne a nepreskúmateľné. Súčasne uviedla, že podľa jej názoru záznamom Z 3005/06 zapísaným pod položkou 8/2007 bol výmaz záložného práva vykonaný v súlade s právom a k chybe v operáte KÚ H. nedošlo a preto súd rozhodol nesprávne.

Žalovaný správny orgán ako aj zúčastnená osoba navrhovali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Nesúhlasili s dôvodmi žalobkyne uvedenými v jej odvolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu

a konanie mu predchádzajúce v zmysle ust. § 246c ods. 1 v spojení s § 212 a nasl. a dospel k názoru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok, ktorým krajský súd zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu, ktorým žalovaný v podstate potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu o vykonaní opravy chyby v katastrálnom operáte, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a konanie im prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Odvolací súd dáva do pozornosti, že predmetom preskúmovacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím žalovaný v rámci konania o oprave chyby v katastrálnom operáte v katastrálnom území H. zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu len doplnením ustanovenia § 59 ods. 1 písmenom a/ katastrálneho zákona stotožniac sa so skutkovými a právnymi závermi správneho orgánu prvého stupňa.

Odvolací súd v priebehu odvolacieho konania uznesením č. k. 1 Sžo 153/2008 zo dňa 17.3.2009 pribral do konania spoločnosť L., R., IČO: X. podľa § 250 ods. 1 O.s.p.

Podľa § 59 ods. 1, písm. a/, ods. 5 katastrálneho zákona správa katastra aj bez návrhu: a) opraví údaje katastra, ak sú v rozpore s verejnou listinou alebo s inou listinou, alebo s výsledkami prešetrovania zmien údajov katastra, alebo s výsledkami revízie údajov katastra.

Na opravu chýb v katastrálnom operáte sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) ak sa oprava týka údajov uvedených v liste vlastníctva; to neplatí, ak ide o opravu výmery pozemku evidovaného v mape určeného operátu.

Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie.

Podľa § 3 ods. 1 Správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány oboch stupňov v predmetnej veci postupovali v intenciách citovaných právnych noriem a preto ich rozhodnutia sú vecne a právne správne. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, pokiaľ žalobu zamietol podľa § 250j ods. 1 O.s.p.

Odvolací súd z predloženého spisu súdu prvého stupňa, súčasť ktorého tvoril administratívny spisový materiál, v danej veci zistil, že Správa katastra Rimavská Sobota rozhodnutím č. X 22/2007 zo dňa 12.6.2007 podľa § 59 ods. 1 katastrálneho zákona opravila chybu v katastrálnom operáte na liste vlastníctva č. 1147 pre kat. úz. H. tak, že nariadila do tohto listu vlastníctva zapísať v časti C záložné právo v prospech L., Bratislava na nehnuteľnosti, ktoré v rozhodnutí uviedla, podľa pôvodnej zmluvy registrovanej Štátnym notárstvom Rimavská Sobota č. R III 318/1992 zo dňa 3.12.1992 a listiny o zmene záložného veriteľa zo dňa 3.10.2006 Z 2679/2006-516/2006 a na základe odvolania žalobkyne žalovaný preskúmaným rozhodnutím uvedené rozhodnutie zmenil tak, že doplnil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu tým spôsobom, že oprava chyby v katastrálnom operáte sa vykonáva podľa § 59 ods. 1, písm. a/ katastrálneho zákona, pričom z odôvodnenia jeho rozhodnutia vyplýva, že sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi správneho orgánu prvého stupňa.

Odvolací súd z administratívneho spisu súčasne mal preukázané, že Správa katastra Rimavská Sobota na základe podnetu spoločnosti L., Bratislava začala z úradnej moci konanie o oprave chyby v katastrálnom operáte podľa § 59 ods. 1 písm. a/ katastrálneho zákona potom, ako zistila chybný zápis záznamovej listiny Z 3005/06, ktorá bola zapísaná dňa 5.1.2007 pod položkou č. 8/2007, ktorý urobila na základe návrhu na vykonanie záznamu o zániku záložného práva podaného v tom čase vlastníčkou dotknutých nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. 1147 kat. úz. H. PhDr. M. a po prešetrení záznamu zistila, že

k listine nebola doložená kvitancia, ktorá by potvrdzovala, že pohľadávka bola v skutočnosti splatená.

Predmetom správneho konania v danej veci bola oprava chyby v katastrálnom operáte, týkajúca sa zápisu záložného práva v časti C listu vlastníctva č. 1147 kat. úz. H..

Predpokladom postupu správy katastra podľa § 59 ods. 1 písm. a/ katastrálneho zákona je, aby správa katastra vykonala aj bez návrhu opravu údajov v katastri, pokiaľ by údaje katastra boli v rozpore s verejnou listinou alebo s inou listinou, alebo s výsledkami prešetrovania zmien údajov katastra, alebo s výsledkami revízie údajov katastra. Rovnaký je postup správy katastra v konaní o oprave chyby na základe žiadosti dotknutej osoby.

Správny bol postup prvostupňového správneho orgánu, keď z úradnej povinnosti v danej veci začal konanie o oprave chyby v katastrálnom operáte potom ako zistil, že záznam Z 3005/2006 bol vykonaný chybné, pretože žiadateľka nepredložila doklady preukazujúce dôvodnosť na vykonanie záznamu. Povinnosťou správneho orgánu už v konaní vykonania tohto záznamu bolo skúmať, či sú splnené zákonné podmienky pre jeho vykonanie. Vzhľadom k tomu, že predmetom tohto konania bolo vykonanie záznamu o zániku záložného práva, bolo povinnosťou prvostupňového správneho orgánu skúmať splnenie zákonných podmienok ustanovených v Občianskom zákonníku upravujúcich zánik záložného práva.

Podľa § 151a OZ záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva (ďalej len "záloh"), ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená.

Podľa § 151md ods. 1, 2, 3 OZ záložné právo zaniká

- a) zánikom zabezpečenej pohľadávky,
- b) zánikom všetkých vecí, práv alebo iných majetkových hodnôt, na ktoré sa záložné právo vzťahuje,
- c) ak sa záložný veriteľ vzdá záložného práva,
- d) uplynutím času, na ktorý bolo záložné právo zriadené,
- e) vrátením vecí záložcovi, ak záložné právo vzniklo odovzdaním vecí,
- f) ak záložca previedol záloh v bežnom obchodnom styku v rámci výkonu predmetu podnikania alebo ak bol v čase prevodu alebo prechodu zálohu nadobúdateľ zálohu

pri vynaložení náležitej starostlivosti dobromyseľný, že nadobúda záloh nezaťažený záložným právom,

- g) ak záložca previedol záloh a zmluva o zriadení záložného práva určuje, že záložca môže záloh alebo časť zálohu previesť bez zaťaženia záložným právom,
- h) iným spôsobom dohodnutým v zmluve o zriadení záložného práva alebo vyplývajúcim z osobitného predpisu,
- i) ak sa vykonalo bez ohľadu na rozsah uspokojenia veriteľa.

Po zániku záložného práva sa vykoná výmaz záložného práva z registra záložných práv alebo z osobitného registra, ak sa na vznik záložného práva vyžaduje podľa zákona registrácia v osobitnom registri; výmaz sa vykoná ku dňu uvedenému v žiadosti na výmaz záložného práva, najskôr však ku dňu zániku záložného práva.

Záložný veriteľ je povinný podať žiadosť o výmaz záložného práva bez zbytočného odkladu po zániku záložného práva; ustanovenia § 151g ods. 2 až 4 sa použijú primerane. Ak bolo zrušené záložné právo zriadené rozhodnutím súdu alebo správneho orgánu, vykoná sa výmaz na základe rozhodnutia príslušného súdu alebo správneho orgánu, ktorý vydal rozhodnutie o zrušení záložného práva. Žiadosť o výmaz záložného práva je oprávnený podať aj záložca; záložca je povinný žiadosť doložiť písomným potvrdením o splnení záväzku alebo inou listinou preukazujúcou zánik záložného práva vystavenou záložným veriteľom.

Zákonodarca v citovanej právnej norme § 151a OZ ustanovil účel záložného práva tak, že záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva, ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená a v súlade s účelom záložného práva v citovanej norme § 151md ods. 1 ustanovil zákonné podmienky pre jeho zánik. Z ustanovenia § 151md ods. 3 vyplýva povinnosť záložného veriteľa podať žiadosť na výmaz záložného práva po jeho zániku, čo však neznamená, že takúto žiadosť nemôže podať aj záložca, pričom v každom prípade musia byť splnené podmienky ustanovené pre zánik záložného práva.

Zo skutkových okolností v danej veci vyplýva, že správny orgán vykonal záznam Z 3005/2006 len na základe žiadosti záložcu bez skúmania splnenia zákonných podmienok zániku záložného práva a preto bol správny postup prvostupňového správneho orgánu,

keď z úradnej povinnosti začal správne konanie o oprave chyby v katastrálnom operáte, v ktorom konaní žalobkyňa, ktorá vstúpila do práv pôvodného záložcu na základe kúpnej zmluvy o prevode dotknutých nehnuteľností, mala právo predkladať dôkazy preukazujúce, že došlo k zániku záložného práva.

Odvolaací súd nemohol prihliadnuť na námietku žalobkyne, že pôvodný záznam Z 3005/2006 bol vykonaný dôvodne, keďže pohľadávka, ktorú zabezpečovala záložná zmluva č. 1/210/92 zo dňa 14.2.1992 registrovaná Štátnym notárstvom Rimavská Sobota pod č. R III 318/92, zanikla, o čom ako dôkaz pôvodný záložca PhDr. M. predložila oznámenie spoločnosti G. o postúpení pohľadávky, ktorá vznikla na základe úverovej zmluvy č. 1-625971 KON zo dňa 27.6.1997, spoločnosti L., Bratislava, pretože takéto oznámenie nebolo spôsobilé relevantným spôsobom preukázať zánik záväzku zabezpečeného záložnou zmluvou registrovanou pod č. R III 318/92.

Odvolaací súd súčasne poukazuje na to, že z obsahu tvrdení žalobkyne vyplýva, že jej tvrdenia si navzájom odporujú, keďže tvrdí, že pohľadávka na základe úverových zmlúv z roku 1992 zabezpečená záložnou zmluvou registrovanou pod č. R III 318/1992 zanikla a súčasne tvrdí, že záväzkový vzťah vzniknutý na základe pôvodných úverových zmlúv neprestal existovať ani po uzatvorení úverovej zmluvy č. 1-625971 KON zo dňa 27.6.1997 a súčasne samotná žalobkyňa potvrdila, že zmluvné strany si ako predmet tejto zmluvy (zo dňa 27.6.1997) dohodli poskytnutie strednodobého konsolidačného úveru v sume 4.291.329,50.-Sk, ktorý vznikol refinancovaním klienta (záložcu) na základe úverových zmlúv č. 1-2/210/92 z 14.2.1992 a č. 2-2/210/92 z 31.8.1992 s tým, že celkový dlh na istine a úrokoch vzniknutých na základe uvedených úverových zmlúv sa zhodoval s výškou konsolidačného úveru.

Vzhľadom na uvedené teda súd prvého stupňa na základe skutkových zistení, ktoré potvrdzovala aj žalobkyňa, v danej veci vyvodil správny právny záver, že v zmysle § 572 ods. 1 OZ, ak účastníci dohodou nahradili pôvodný záväzok novým záväzkom, záložné právo nezaniklo, trvá naďalej a zabezpečuje aj nový záväzok minimálne v takom rozsahu, v akom bol zabezpečený pôvodný záväzok a súčasne, že záložné právo je všeobecne vždy viazané na existenciu pohľadávky, a preto pokiaľ pohľadávka zabezpečená záložným právom nezanikla, nezanikne ani záložné právo.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu tým, že zmluvné strany úverovou zmluvou 1-625971 KON zo dňa 27.6.1997 sa dohodli na poskytnutí strednodobého konsolidačného úveru v sume 4.291.329,50.-Sk, ktorý vznikol refinancovaním klienta na základe úverových zmlúv č. 1-2/210/92 z 14.2.1992 a č. 2-2/210/92 z 31.8.1992 s tým, že celkový dlh na istine a úrokoch vzniknutých na základe uvedených úverových zmlúv sa zhodoval s výškou konsolidačného úveru, bol nahradený pôvodný záväzok z roku 1992 novým záväzkom práve touto zmluvou z 27.6.1997 a preto záložné právo registrované pod č. R III 318/1992 na účelom zabezpečenia pohľadávky z úverových zmlúv z roku 1992 nezaniklo a podľa § 572 ods. 1 OZ zabezpečuje aj nový záväzok.

Podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci správne orgány oboch stupňov postupovali v súlade s ustanovením § 59 ods. 1 písm. a/ katastrálneho zákona v spojení s ustanoveniami § 3 ods. 2, § 32 ods. 1 Správneho poriadku a v spojení s § 151 a nasl. a s § 572 ods. 2 OZ, pre svoje rozhodnutie si zadovážili dostatok skutkových podkladov a preto ich právne závery boli správne.

Odvolací súd neprihliadol ani na ďalšiu námietku žalobkyne, ktorou namietala nepreskúmateľnosť rozhodnutia žalovaného správneho orgánu ako aj rozsudku súdu prvého stupňa, pretože z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného ako aj z odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že žalovaný, ako aj súd prvého stupňa náležitým spôsobom sa zaoberali dôvodmi uvedenými v opravných prostriedkoch žalobkyne a v odôvodnení svojich rozhodnutí svoje skutkové zistenia a právne závery riadnym spôsobom oboznámili.

Odvolací súd taktiež neprihliadol na námietku žalobkyne o tom, že bola dobromyseľná pri kúpe predmetných nehnuteľností ako nezaťažených, pretože tak žalovaný správny orgán ako aj súd prvého stupňa sa touto námietkou náležitým spôsobom zaoberali a svoje závery riadne aj odôvodnili, s ktorým názorom sa odvolací súd stotožnil.

Z uvedených dôvodov, pokiaľ krajský súd žalobu zamietol, rozhodol vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s 246c ods. 1 a v spojení s § 219 ods. 1 potvrdil

Odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania rozhodoval v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p v spojení s § 224 ods. 1 a v spojení s § 250k ods. 1. Žalobkyňa v tomto konaní nebola úspešná, a preto jej odvolací súd nepriznal náhradu trov tohto konania, keďže jej nevznikol zákonný nárok na ich náhradu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 17. marca 2009

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovovová

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predseda senátu